WENCESLAUS BRACK
Konstanz, 1492-1494
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8132
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

v Erba licet pone habiabat, quo
theorice. Cui opp. habitudine
et egrematorali. Siquidem stomacho
eius destinis, solere germinant. aut eius
calefacta et quamvis de causa apoplexie. vel
certe, illi cephalea accidit. ad eius epar calidum
est. malum et illi rubeum, clarum. crocumque
et veteri vinum valde album. Econtra sub-
tile et aquosum, nil nocet. Eodemque modo
se res habet. Hic hymbri vinum et calide
sumat vigiliis, et estate. et qui magno
fatigatur et labore. Cuique tristicia, aliqua
accidit lesione. Cui vero stomacho
et destinis flegma gignitur et ventositas.
ad epar illi frigidum, et vistera, apoplexione frigida.
ad eius opilacio est. vinum dulce ac grossum
ac novum, nunquam illi gravit. si eius augeat
nocumenta, nec digeritur. nec a stomaco
cito emittitur. magnumque vinum dulce et
grossum. Quia etenim stomachus. illud non
digerit. nec a se nisi per longum emittit
tempus. quare ergo mihi debilis et egrotans.
At rubeum, clarum crocumque veteri. illi utile
et cui nervi debiles. ad et aquosum parum
vinum illi omnino malum. Omnino etenim humidum
dicit hyppocrates. vigiliis, cibus et mezinis non
Nam hoc sepius atque sepius repetere, et utile est.

la. mez cibo et stomacho